

Okrem toho celá obžaloba krajského prokurátora je postavená len na výpovedi pani CSB^onatelky firmygä^, s ktorou však nebol nikdy konfrontovaný. Je teda otázne, či ide vôbec o výpoveď tej istej osoby.

Poškodeným subjektom malo byť Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ktoré sa však na hlavných pojednaniach ani nezúčastňovalo. Výška spôsobenej škody zostala nevyjasnená, a preto aj najvyšší súd vo svojom uznesení o vrátení veci krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie z 09. novembra 2000, sp. zn. 5 To 3/2000 nariadil doplniť dokazovanie v tomto smere znaleckým posudkom z odboru finančníctva. Znalec doc. Ing. Boris Šturc, CSc., neskôr jasne vo svojom posudku uviedol, že škoda by Slovenskej republike na základe clearingového zúčtovania ich konaním bola vznikla iba vtedy, ak by predmetné pôžičky, ktoré neskôr boli podkladom pre plnenie v clearingu neboli vôbec podpísané (platné). Nikde však v znaleckom posudku nie je možné nájsť tvrdenie, že on (obžalovaný) úmyselne, protizákonne spôsobil Slovenskej republike škodu, pretože znalec k takému záveru dôjsť ani nemohol, lebo zmluvy o pôžičke boli podpísané ešte pred 08. februárom 1993.

Okrem toho krajský súd účelovo konštatuje, že spoločnosť CÉfiSSB s. r. o., bola nesolventná, nemala dostatok finančných prostriedkov, neuhrádzala svoje záväzky, pričom len orgány činné v trestnom konaní zabránili, aby svoje záväzky plnila a to tým, že bol vzatý do väzby a boli zablokované jeho účty. Nezodpovedá ani skutočnosti, že peniaze na účtoch mali pochádzať z jeho ziskov z podnikania na Ukrajine, toto nikdy netvrdil.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok, oslobodil ho spod obžaloby, alternatívne vrátil vec krajskému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný In n ^ífffTJBEñl" tTnl napadnutému rozsudku, že hoci ho súd konštatoval na základe vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní, neboli preukázané znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.